

Prečo sa vôbec nedá veriť Korčokovi a Čaputovej, keď hovoria o suverenite a národných záujmoch

- CZ24 News | 23. února 2022

EU: Aký je rozdiel, ak ste v sfére vplyvu anglosaskej (západnej) civilizácie, alebo ak ste v sfére vplyvu slovanskej (východnej) civilizácie? Samotná podstata držať sa v kľbku pod dáždnikom niektorej z dvoch hlavných sfér vplyvu ostáva rovnaká. Podstata je však diametrálne rozdielna.

Pre amerických, európskych a našich liberálnych politikov, na čele s prezidentskou Zuzanou Čaputovou, je „zlá“ len jedna sféra vplyvu – tá ruská, hoci je kultúrne a duchovne najbližšia – slovanská.

V skutočnosti sa bojuje o atlantickú sféru vplyvu a jej dominanciu

Aj keď sa boj alebo snahy o atlantickú a slovanskú sféru vplyvu (presnejšie civilizačné vývojové etapy) podobajú, diametrálne rozdielna je kultúrna a duchovná príbuznosť. A to napriek tomu, že Západ a najmä USA a teraz už aj Brusel – na rozdiel od Ruska – investujú obrovské finančné zdroje na masívnu indoktrináciu, atlantickú propagandu, politickú korupciu a prejavy podriadenosti politikov a štátnikov pod železným dáždnikom made in U.S.A.

Kvalitatívne rozdielna je tiež časová životnosť sfér vplyvu. Kým atlantická (anglosaská) je

dohasínajúca permanentne krízová, úpadková pakultúra, slovanská je civilizáciou budúcnosti.

Neverím atlantickým „suverenistom“ aj preto, lebo životný príbeh a geopolitické začlenenie ich hodnotových mentorov bolo v 90. rokoch agresívne nastavené proti slovenskému suverenizmu a právu slovenského národa na sebaurčenie vo vlastnom, samostatnom štáte – Slovenskej republike.

Propaganda a nálepkovanie pokračuje

Podľa druhej skupiny, v ktorej kričia aj Korčok, aj Čaputová, aj všetci Západniari, je nálepkovanie prvého práva ľudu Donbasu (etnických Rusov) ako „separatistov“ a samotný proces hejtovaný ako „separatizmus“. Etnickí Rusi pritom upozorňovali na genocídu, nad čím zapochyboval nemecký kancelár, ktorému poslali aj dôkazy, opierajúce sa o právo na obranu.

Minister Korčok prešiel dokonca do protiútok s použitím oxymoronu z jeho úst o „podkopávaní slovenskej štátnosti“. (sic!) Pre tých, čo Slovenskú republiku nazývajú zbežne len „krajinou“ to musí byť heroický výkon vysloviť súvetie:

„Súčasnú dianie vnímam ako príležitosť začať na okraj vytesňovať tú časť slovenskej politiky, ktorá v ostatných týždňoch predviedla, že nemá žiadne zábrany bagatelizovať dianie okolo Ukrajiny a zároveň vytĺkať politické body na našej vlastnej bezpečnosti a obrane... ktokoľvek ospravedlňuje a zľahčuje agresiu voči Ukrajine, podkopáva aj slovenskú štátnosť.“

Dvojaký euroatlantický meter - a čo Kurdistan, Katalánsko, Korzika, Flámsko?

Nielen v prípade Donbasu, ale napríklad aj Kosova (Kurdistanu, Škótska, Flámska, Katalánska, Korziky...) do seba ako balvany narážajú dve nezlučiteľné práva: (nové) právo na sebaurčenie národa s hodnotou suverenity a (staré) právo na ochranu územnej celistvosti už existujúceho štátu.

Špecifickým prvkom je, ak uplatnenie práva na suverenitu prispeje de facto k rozšíreniu existujúceho štátneho útvaru ako je to v prípade Donbasu a Krymu s Ruskom, alebo Kosova neformálne s Albánskom. Tu máme naozaj dôvod byť v strehu kvôli maďarskej iredente. Preto neuznávame etnický princíp.

Nálepkovali aj slovenských národnárov a vznik SR

Slovenskí národnári a suverenisti si nielen v 90. rokoch 20. storočia vypočuli svoje. Najskôr sme boli v ére žalára národov, v Uhorsku, „Panslávi“; potom v ére Československa boli suverenistickí Slováci „rozbíjači republiky“, ľudáci a autonomisti; neskôr „buržoázni nacionalisti“. Mnohí skončili ako politickí väzni, ba boli aj popravení (napr. traja trenčianski študenti Púčik, Tunega, Tesár – členovia Bielej légie).

Pri delení federácie opäť nielen Praha, ale aj mediálny mainstream a aj zahraničie a silná domáca skupina kolabarantov-federalistov nazývala nositeľov práva na sebaurčenie slovenského národa od „nacionalistov, cez neoludákov až po fašistov“.

Aj dnešní suverenisti voči prehnanej centralizácii a dirigizmu EÚ či diktátu USA sú rôzne nálepkovaní pojmi s negatívnou konotáciou (extrémisti, dezinformátori, dezoláti, fašisti, ruskí agenti...).

Všetko menia mocenské záujmy

Jednoducho tí, ktorí chcú dosiahnuť svoje právo a slobodu, nemajú v mainstreame na ružiach ustlané – pokiaľ to nie je vo vyššom ekonomickom alebo geopolitickom záujme silných hráčov ako napr.

bezprecedentné vyhlásenie bývalej srbskej provincie Kosovo za samostatný štát.

USA, členské štáty paktu NATO, ale aj Korčok, či Čaputová pozabudli, že na dosiahnutie zámeru americkej mocnosti bolo kóšer aj „humanitárne bombardovanie“ Srbska (bývalej Juhoslávie).

Mal som česť byť navrhovateľom Uznesenia NR SR ku Kosovu, ktoré de jure Slovenská republika od marca 2007 neuznáva – a to je jediný bod, o ktorý sa môže formálne-farizejsky Korčok oprieť ... Lenže de facto je to inak, lebo (ne)slovenské MZV vymyslelo ešte za iného žoldniera amerických záujmov, ministra Lajčiaka figel v uznávaní kosovských pasov!

Preto naši hrdí konzistentní euroatlantidania nemajú v zahraničí problém na pôde EÚ farizejsky rokovať s Kosovom o rôznych formách spolupráce a začleňovania do aliancie či únie.

Takže sme dospeli k síce jasným zrozumiteľným postulátom a princípom, ale so subjektívnym, geopolitickým a ideologickým uplatňovaním selekcie podľa toho, či ide „o naše“, čiže americké alebo o cudzie (napríklad ruské) alebo iné záujmy (Krymčanov, donbaských Rusov, ale aj Kataláncov či Kurdov).

Raz „dobrí“, raz „zlí“ Škóti

Účelovú nekonzistentnosť postojov tých, čo nám kážu o morálke a „hodnotách“ nám najlepšie ilustruje snaha Škótov o vyhlásenie samostatnosti. Keď bola Británia členom EÚ, tak to boli „škótski nacionalisti“. Po Brexite by sa zrazu únii škótska suverenity hodila, lebo by pribudol nový členský štát EÚ na britských ostrovoch.

Cyperská schizofrénia

Máme poruke aj druhý príklad. Už takmer 40 rokov pôsobí na Cypre, ktorý je členským štátom EÚ Severocyperská turecká republika, ktorú uznáva len Turecko, ktoré vpadlo na ostrov roku 1974 a pod jeho vojenským patronátom v roku 1983 vyhlásil severný Cyprus samostatnosť. A hoci hrozil vojnový konflikt, NATO nezasiahlo, lebo strčilo hlavu do piesku – Američania si nechceli kvôli Grékom pohnevať druhú najpočetnejšiu armádu paktu – tureckú.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

V roku 2004 sa síce uskutočnilo referendum v oboch častiach Cypru o jeho zjednotení a hoci v severnej (tureckej) časti ostrova bolo referendum prijaté 65 % hlasov, v gréckej časti (oficiálneho) Cypru bol návrh zamietnutý 76 % obyvateľov.

Známe je tiež pokračujúce napätie medzi Gréckom a Tureckom nielen kvôli Cypru, ale aj pre nároky na zdroje fosílnych palív vo východnej časti Stredozemného mora, pričom je zrejmé, že na koho strane budú globálne korporácie so svojim finančným kapitálom, ten bude „vítězom“ a „v práve“ (silnejšieho).

Sféry vplyvu

Keď nám náš východný sused, nad ktorého neschopnosťou udržať si vnútornú integritu štátu po farebnom majdane ešte v roku 2008/9 počas hypotekárnej krízy kradol plyn a museli sme odstaviť mnohé výrobné podniky, tiež si pseudohumanisti zakryli oči – ved' Slováci si utiahnu ďalšiu dierku na opasku... lebo išlo zas o „zlé“ Rusko. Mimochodom „zlé“ len preto, lebo žiadalo Kyjev, aby za dodaný plyn aj zaplatil... Dokonca z páchatela vyrobila antiruská propaganda obeť a my sme ešte iniciatívne posielali plyn reverzným tokom cez Veľké Kapušany do Kyjeva. Už tu sa budovala bruselsko-washingtonská sféra vplyvu, pod ktorú už definitívne patrí Ukrajina.

A čo Podkarpatská Rus?

Keď nám Ukrajina ako člen bývalého ZSSR ukradol Podkarpatskú Rus v novembri 1944, nikto toto tabu neotváral, ani nenastoluje túto otázku vysporiadania, hoci išlo o akt medzinárodnej agresie, ale presadil sa naratív dôvodu „vôle karpatsko-ukrajinského ľudu“, hoci v tom čase tam žilo mnoho národností, vrátane Slovákov, Čechov, Rusínov a tiež početná maďarská menšina.

Ukrajina, ktorú Putin označil ako „štát bolševikov z Leninovej vôle“ sa dodnes tvári, že je to „*Бсе добре*“, hoci toto územie patrilo ešte našim predkom v Svätoplukovej Veľkomoravskej ríši...

Atlantické trójske kone

Trójan Aeneis vyriekol pred dobitím mesta známu vetu „*Nech je to čokoľvek, bojím sa Danajcov, i keď prinášajú dary*“ (pozn.: trójskeho koňa).

Môžeme uveriť prezidentke, či hlavnému diplomatovi, keď rozprávajú o sfére vplyvu, pričom sami sú zalezení po uši v tej anglosasko-atlantickej sfére? Preto im neverím, keď poučajú o suverenite, lebo Slovensko, svoju vlasť nazývajú len „krajinou“ a tvrdia, že bez debaty „patríme na Západ (teda ani nie sebe); neverím, keď z ohrozovania štátnych záujmov Slovenskej republiky obviňujú tých, ktorí nestoja v povinnom pozore na americkej, čiže aktuálne na ukrajinskej strane.

Ako to už býva, aj teraz je pod touto mainstreamovou liberálno-progresívnou, v podstate proamerickou lampou najväčšia tma. Nech je to čokoľvek, ako Slovák a Slovan sa bojím Anglosasov, aj keď prinášajú „dary“.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Rafael E. Rafaj

[ZDROJ](#)